

стїанство-то начна пакъ да са распостира въ Кинъ до толкова, щото Андрей Кофферх, Австрійскій Іисѹитинъ, крѣсти съмѧтъ царицѧ, и иже найменѣва Елена, и сына ѹ, и го найменѣва Константинъ. Но накрай седемнадесѧто-то столѣтие, пакъ стана смѣщеніе противъ Христіаны-те, но впослѣдниѣ-то на Татари-те на таѫ старни, дади имъ сководъ; понеже царь-атъ Татарскій прѣ на голѣма почать Йоанна Іисѹитанина, отъ Колонія, щото го направи и голѣма совѣтника; зато са владаذا благоразумно съ Христіаны-те; и опредѣли распределѣ-то на Христіани-те съ обвленіе, писано на голѣма камакъ, кой-то стоеши предъ церковны-те дверы, кого-то повдигнаха Іисѹити-те, а обявле-ниѣ-то бѣше написано на Кинезскій и Татарскій азыка.

Глава 140.

За єдеопскѹ Хампесїј.

Іисѹити-те, кои-то пристигнаха на сѣкадѣ, за да увеличата папинъ-тъ власть, додоха и въ Ам-песїј єдеопскѹ, и съ способы-те си убедиша Съсекона царь-атъ на тїа старни, за да исповѣда папскѹ-тъ вѣръ, и да проводи писма на папа, да иска Архиеремъ; и папа прати за патріархъ на Хампесїј Алфонса Мендику, родомъ Шпанеолецъ, отъ Іисѹити-те. И Алфонсъ къто доде въ Хампесїј, убеди царь-атъ, да направи клѣтвъ къмто папа, и да подчини подъ него царство-то си; това направи и поголѣмый-атъ мъ сынъ, и сичкій-атъ